

ligger Landet, han kan ingen Vej komme udenom, det er lige ubehageligt for ham, enten han henviser til Minerne eller til Udenrigspolitikken, og derfor staar han og stamper i det, naar han skal tale om Stillingen, som den var i 1914. Derefter siger det ærede Medlem, at Rigmandens Søn og den fattige nu deler lige Kaar med hinanden i Hæren. I nogen Grad er det jo rigtigt, men der er den Forskel, at medens det for Rigmandens Søn i og for sig ikke betyder saa stort, om han skal aftjene sin Værnepligt i 4—5—6 Maaneder, et Aar eller 1½ Aar og senere skal ind til nogle Indkaldelser, fordi det økonomiske ingen Rolle spiller for ham, saa kræves der jo ved den Hæror- dning, vi har, et Offer af den Fjerdepart af de vaabenføre, som kommer ind, et meget væsentligt personligt Offer, derigennem, at de kun faar et saa ringe Vederlag, at det, hvis de f. Eks. er gift, i mange Tilfælde er nødvendigt at yde deres Familie Fattighjælp, medens de er indkaldt. Saa det er ikke ganske lige Kaar. Det vilde det være, hvis man bød dem fuldt Vederlag for den Tid, de ofrer. Det ærede Medlem protesterer imod, at det kun skulde være en Fjerdedel af de værnepligtige, der blev uddannet. Men vi kan jo ikke regne med det Tal paa vaabenføre, som fremkommer ved Sessionen, for det er jo givet, at naar man kun har Brug for et begrænset Antal, bliver et stort Antal kasseret paa Ses- sionen, skønt de i og for sig er vaaben- føre.

Til det ærede Medlem Hr. Pürschel har jeg kun et Par Bemærkninger. Han spurgte Gang paa Gang om Overgangs- tilstanden. Han ved ganske sikkert, at jeg sagde det ved Fremsættelsen, men han skal idelig og idelig blive ved at komme med det Spørgsmaal. Jeg nævnte, som sagt, den Gang, hvorledes jeg tænkte mig Overgangstil- standen, og det er det ærede Medlem fuldt fortrolig med, han synes blot, det er for- nøjeligt Gang paa Gang at stille Spørgs- maal. Han synes ogsaa, det er fornøjeligt at spørge om Konstablerne, hvor længe de skal uddannes, hvad de skal lære. Vi har jo meddelt, hvad deres Virksomhed skal være, og at de skal uddannes i 4½ Maaned. Han kunde lige saa godt spørge, hvad Sol- daterne skal lære i den Tid, de ligger inde. Det er jo ganske givet, at de skal lære at

gøre Fyldest i den Virksomhed, hvortil de skal uddannes. Det er saadanne Spørgs- maal, som det ærede Medlem synes, det er er saa fornøjeligt at stille, og paa hvilke Svaret er saa givet. Det konservative Folkeparti har en underlig vaklende Stil- ling. Oprindeligt begyndte det med at sige, at disse Forslag ikke egnede sig til For- handling, og at de var stillet for at bortlede Opmærksomheden fra noget andet. Vi maatte faa Indtryk af, at Forslagene kort og godt vilde blive fejlet til Side. Men nu har Partiet ofret dem en Opmærksomhed, der kun kan glæde mig. Og naar vi saa er kom- met saa vidt, saa kommer de ærede Mem- ber Hr. Holger Andersen og Hr. Axel Møller og takker den højtærede Udenrigsminister, fordi han i Udvalget vil give dem yderligere Oplysninger, udover hvad de har faaet her. Men saa kommer det ærede Medlem Hr. Pürschel og siger: Vi vil søge at hindre, at Lovforslagene kommer i Udvalg, og paa samme Tid staar to konservative Medlemmer og brænder af Begærlighed efter at faa Op- lysninger. De ved ikke selv, hvad de vil, de tæller paa Knapperne og ved ikke, hvor- dan de skal stille sig. Naar jeg ser, hvordan det konservative Folkeparti lagde for ved Debattens Begyndelse, og hvordan de nu slutter af, kan jeg ikke andet end føle mig yderst tilfreds med det Forløb, Sagen har faaet indtil dette Øjeblik.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærk- ning.

Pürschel: Den højtærede Forsvars- minister kunde altsaa ikke svare paa Spørgsmaalene. Han siger, at vi brænder af Begærlighed efter Oplysninger, samtidig med at vi vil nægte Overgang til anden Behandling, men det er der intet mod- sigende i. Hvis vi nemlig ikke kan gen- nemføre Nægtelsen, vil vi have nogle flere Oplysninger, der belyser, hvor umuligt dette Forslag er.

Hvis man faa Aar før Krigen havde spurgt det ærede Medlem Hr. P. Munch, om det var en forsigtig og tilbageholdende Politik at spørre Store Bælt med Miner, vilde han have svaret nej — han har svaret nej i sit Tidsskrift den Gang.

Hvad Alliancepolitik angaar, saa har